

ADVIES Nr 019 / 1998 van 11 juni 1998

O. Ref. : 10 / A / 1998 / 017

BETREFT : Samenwerkingsakkoord inzake begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie dd. 8 mei 1998, en ontvangen door de Commissie op 15 mei 1998;

Gelet op het verslag van dhr. F. ROBBEN,

Brengt op 11 juni 1998 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

Het aan de Commissie ter advies voorgelegde ontwerp van akkoord beoogt de samenwerking tussen inrichtingen waarvan bepaalde onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds, en andere onder de bevoegdheid van de federale Staat anderzijds.

Gezien de termijn van 15 dagen binnen dewelke het advies van de Commissie gevraagd werd, ziet zij zich genooddaakt om het ontwerp slechts aan een oppervlakkig onderzoek te onderwerpen.

Dit ontwerp zal door de samenwerking die het instelt de verschillende betrokken inrichtingen ertoe brengen persoonsgegevens van seksuele delinquenten uit te wisselen.

Bepaalde van deze gegevens hebben een medisch karakter in de zin van artikel 7 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna de wet van 8 december 1992).

Overeenkomstig artikel 7, leden 4 en 5, is het advies van de Commissie vereist inzake de uitwisseling van deze gegevens.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP :

1. Bepaling van de doeleinden en proportionaliteit van de gegevens :

Globaal beschouwd is het niet altijd mogelijk om, rekening houdend met de beschrijving van de taken van de verschillende tussenkomende partijen, te weten voor welke taken de persoonsgegevens zouden moeten verwerkt worden. Met andere woorden, noch het ontwerp van samenwerking, noch de prestatieverbintenis, bepalen de doeleinden waarvoor één of meerdere gegevensverwerkingen noodzakelijk zijn. Slaat, bij wijze van voorbeeld, de in artikel 4, 1, voorziene consultatiefunctie van de steuncentra soms op individuen of moet zij steeds onpersoonlijk zijn ? Of nog, hebben de gegevens waarvan sprake in artikel 4, 4, een persoonlijk karakter of zijn zij anoniem?

Ofschoon de bekrachtiging door de wet en door het decreet het samenwerkingsakkoord ongetwijfeld een passende juridische vorm zal bezorgen, beantwoordt zijn inhoud noch aan artikel 5 van de wet van 8 december 1992 wat betreft de bepaling van de doeleinden, noch aan de precisievereiste van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Dit artikel vereist dat de inmenging van het openbaar gezag in het privé-leven van de burgers door een voldoende nauwkeurige wettelijke norm bepaald wordt.

Eens de doeleinden bepaald zullen zijn, zal men nog moeten weten welke categorieën van gegevens voor welke doeleinden verwerkt zullen mogen worden, om te beoordelen of zij ter zake dienend, toereikend en niet overmatig zijn ten opzichte van de beoogde doeleinden. Dit punt is van bijzonder belang voor de gegevens bedoeld in de artikelen 6, 7 en 8 van de wet van 8 december 1992, daar aan deze bepalingen slechts voldaan wordt indien de verwerking van deze categorieën van gegevens voor elke categorie welomschreven wordt. Een wettelijke of reglementaire grondslag die slechts verwijst naar de taken van de verschillende in het akkoord vermelde tussenkomende partijen zou dus niet voldoen aan de bepalingen van voornoemde artikelen.

2. Het wetenschappelijk onderzoek

Zoals in Aanbeveling nr. R (83) 10 van de Raad van Europa bepaald wordt, "dient het onderzoek in de mate van het mogelijke anonieme gegevens [te] gebruiken, en moeten de publieke overheden de ontwikkeling aanmoedigen van technieken en procedures die de anonimiteit verzekeren " ⁽¹⁾.

Bijgevolg oordeelt de Commissie dat terzake het persoonlijk karakter van gegevens de uitzondering moet blijven.

3. De verwerking van medische gegevens

De Commissie herinnert er aan dat, overeenkomstig artikel 7 van de wet van 8 december 1992, medische gegevens onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van een beoefenaar van de geneeskunst verwerkt moeten worden, behoudens uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene. Het in de prestatieverbintenis voorziene akkoord ⁽²⁾ vormt geen bijzondere toestemming in de zin van artikel 7, § 2, zelfs voor de medische gegevens vervat in de documenten opgesomd onder punt 2, lid 4.

III. BESLUIT :

De Commissie stelt vast dat in het haar voorgelegde ontwerp van samenwerkingsakkoord onvoldoende rekening gehouden werd met de bescherming van de persoonsgegevens, op grond van de redenen vermeld in punt II van voorliggend advies.

OM DEZE REDENEN,

brengt de Commissie een ongunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) M.- H. BOULANGER

(get.) P. THOMAS

¹ Aanbeveling nr. R (83) 10 van 23 september 1983 inzake de bescherming van persoonsgegevens gebruikt voor wetenschappelijke en statistische doeleinden, bijlage, 2.2.

² "De betrokkene verklaart zich akkoord dat de nuttige elementen uit zijn penitentiaire- en straf dossiers kunnen kenbaar gemaakt worden aan de gespecialiseerde voorziening" (pagina 2, voorlaatste paragraaf).